

РЕШЕНИЕ

№ 18809

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **2171** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ и чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след като с определение № 658/16.02.2026 г. по адм. д. № 203/2026 г. на АС Хасково същото е прекратено и е изпратено по подсъдност на АС София-град.

Оспорването по делото е по жалба, подадена от М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане], против решение № 25х/21.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-8585 от 30.12.2025 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени решение № 25х/21.01.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, със законните последици от

това.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи:

Първото искане за закрила на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – женен, е с вх. вх. № 2216 от 07.08.2024 г. В проведено на 28.08.2024 г. /л. 130 от приложеното дело/ интервю е мотивирал молбата си с нежелание да бъде войник, несигурната обстановка в С., трудния живот там, икономическа криза, не бил търсен за военна служба там и не бил подложен на преследване, не е имал проблеми с официалните власти, не е получавал заплахи и не му е оказвано насилие.

С решение № 12546/03.12.2025 г., председателят на ДАБ МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с решение № 703 от 31.01.2025 г., постановено по адм. дело № 1492/2024 г. от Административен съд Хасково, което не е обжалвано и е влязло в сила.

С процесната последваща молба вх. № КП-01-8585 от 30.12.2025 г. /л. 35 от приложеното дело/ чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Обосновал е молбата си с това, че от края на 2024 г. имало смяна на режима, управляващите били терористи част от организацията ИДИЛ, къщата му и на близките му били унищожени, страхувал се за живота си, имало динамика на разселването, макар че хиляди хора се били завърнали, стотици хиляди бягали, за да спасят живота си. Прилага нотариално заверена декларация от С. В. А. по чл. 72, ал. 5 ППЗЧРБ, че му е осигурено жилище в [населено място] и работа, копие на нотариален акт и на вносни банкови бележки с вносител С. В. А. и в полза на С. В. А..

С решение № 25х/21.01.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

За да постанови решението си административният орган на първо място е посочил, че представените с молбата приложения са неотнормирани към производството за предоставяне на международна закрила. Изследвани са твърдения в молбата относно наличието на ново обстоятелство досежно приложимия правен ред в това производство, като е прието, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. са субективни опасения, а не обективно обосновани такива и поради което не отговаряли на чл. 8, ал. 4 ЗУБ. Обсъдено е, че чужденецът не посочвал заплаха за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Молителят не бил посочил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в настоящото, че принадлежността му към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела до конкретна заплаха, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства.

Във връзка със заявената от М. А. А. заплаха за живота му при завръщане в страната по произход

поради влошаващите се обстоятелства там е разгледано нивото на сигурността в С., която би породила такава заплаха за него дори при самото присъствие на чужденеца на територията на тази държава. Изложени са мотиви, че за търсената релевантност с нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплаха от реално посегателство. Последното налагало да се изследва дали са налице въоръжени конфликти на територията на С., както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждат безогледно насилие, съответно нивото на насилие, породено от този наличен конфликти.

Оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца е извършена въз основа на информацията, изнесена в Справка с входящ № МД-02-653/17.12.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, относно актуалната обществено - политическа обстановка в С.. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. В Справката е посочено, че „...На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с Политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а ще бъдат информирани за текущия си правен статус.“. Споделеното в справката насочвало към реалистични очаквания за подобрене на общата политическа и социално-икономическа-обстановка в С., включително възстановяване на икономиката, подобряване на условията за живот и инвестиции, отмяна, на международните санкции и процес на реинтеграция в международната общност.

В заключение е прието, че последващата молба на М. А. А. за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

От ответника е изискана и представена актуална справка към 11.02.2026 г. относно Сирийската арабска република и конкретно за района на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е процесуално допустима.

Решение № 25х/21.01.2026 г. е издадено от компетентен административен орган - М. М., младши експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № ЦУ-РД05-337/12.06.2024 г. на председателя на ДАБ МС /л. 26/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 21.01.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 30.12.2025 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от М. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната

дефиниция, дадена в тази разпоредба „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата /л. 159/. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са нотариално заверена декларация от С. В. А. по чл. 72, ал. 5 ППЗЧРБ, че му е осигурено жилище в [населено място] и работа, копие на нотариален акт и на вносни банкови бележки с вносител С. В. А. и в полза на С. В. А.. Административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че същите са неотнормирани към производството по предоставяне на международна закрила и не попадат в предметния обхват на ЗУБ, поради което не следва да бъдат обсъждани при преценката на основателността на молбата и този извод се споделя от настоящата инстанция.

На следващо място в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в С.. От приетите по делото справка относно актуалната обстановка в Сирийската

арабска република се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ.

Относно актуалната обществено-политическа обстановка е посочено, че за първи път от 14 години насам С. отново легално изнася суров петрол и около 600 000 барела петрол са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025 г. Министерството на финансите на САЩ официално премахнало С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., бил създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места.

Според справка в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължавало, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и са събрани такива по делото.

В случая се установява от представената Справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, съответно обхващащ цялата територия на тази страна, както и животът и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32.

В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още

по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Представените към молбата документи и изложенията в нея доводи са подробно обсъдени и оценени в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Изложенията съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира жалбата за неоснователна, а издаденият административен акт за законосъобразен.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] , против решение № 25х/21.01.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис на решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: